

Prædiken til 4. søndag i advent

Johs. 1, 19-28

Det er ikke ret almindeligt, at vi selv fremsetter udtalelser om, hvem vi ikke er. Det er faktisk meget mere end ikke ret almindeligt. Det er ganske ualmindeligt.

Hvad vi derimod er meget mere optaget af er at fortælle, hvem vi er. Fra børnene er ganske små får de udarbejdet deres kompetenceprofil i børnehave og i skole. De første optegnelser i deres livs CV.

Og der skal hele tiden komme mere til, så vi dag for dag for dag vokser i overbevisning overfor os selv og andre om, hvem vi er, og navnlig hvor meget vi er, og hvor mange kompetencer vi har.

Og kan vi så som det højeste komme i fjernsynet med fortællingen om os selv og vores liv; få mulighed for at sælge og brande os selv, ja så kan man vel ikke ønske sig mere i denne verden. Se og hør, hør hvem jeg er!

Derfor forekommer Johannes Døberen at være en idiot uden føling med moderne kommunikation og menneskelig selvforståelse. Han er et skræmmende tilfælde uden selvverd. Og det må der jo gøres noget ved. Han må da hurtigst til coach og livsstilsterapeut.

Men, han står fast, og peger stædigt på en anden end sig selv. "Det er ikke mig, det drejer sig om. Det er Ham, som kommer ef-

ter mig".

Det var dette undvigende svar, præsterne og levitterne måtte tage med hjem til dem, der havde sendt dem i byen: "Det er ikke ham, der er Kristus. Det er en anden, der kommer senere!"

Og så gik Johannes rundt og råbte gamle profetremser ude i ørkenen. Måske kunne man med lige så stor ret have kaldt ham Johannes Prædikereren som Johannes Døberen. For hvad enten han citerede profeter eller døbte, så var det det samme. Når Han, den anden, kom, så skulle der døbes, så det slog noget. Johannesdåben var også i den sammenhæng kun en lille begyndelse til noget, der skulle blive meget bedre.

Men da Han så kom, Ham som det drejede sig om, blev det ikke meget bedre. Det blev faktisk meget værre. For Han, som blev kaldt Guds Søn endte med at føre sig forladt af Gud, og når nogen kaldte Ham for menneskesønnen, så sagde Han, at de ikke måtte sige det til nogen. Han ville åbenbart bevare det som en hemmelighed, hvem Han var.

På det punkt ligner de overraskende nok hinanden på en prik både Johannes og Jesus. Begge vil være noget andet, end det andre vil gøre dem til, eller som de selv kunne

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

være fristet til selv at ville være.

Det overrasker Johannes så meget, at han til sidst tænker, om han alligevel havde taget fejl. At Jesus slet ikke var Kristus, men man skulle vente en helt anden.

For når nu Johannes havde sagt, at Jesus skulle være meget større end ham, så skulle det da være noget, man kunne se helt tydeligt. Alle skulle blive forløst af den almægtige storhed, som måtte tilhøre Kristus, og som Han skulle komme og benytte sig af, når verden skulle gøres til et gudsrige.

Men ingen kunne se noget af den slags heller ved Jesus. Også Han gjorde sig lille i denne verden og ville heller ikke være alt det, som verden ville gøre Ham til, bare fordi verden ventede og skreg på en, der kunne sætte hele samfundet på plads i Guds navn.

Dog, der var ikke noget, der skulle sættes på plads. Derimod var der noget, der skulle gøres plads til. Endelig, langt om længe, skulle Gud få lov til at være Gud for sine skabte mennesker i hele sin skabte verden. Heller ikke Guds egen Søn skulle stå i vejen for det, men prædike det med tro og håb og kærlighed og lade folk blive døbt til det.

Ubemærket, i smug, i det små. For uden vi bliver som børn kommer vi aldrig til at fatte, hvad det drejer sig om i Guds Rige. Så fatter vi ikke, at her er stedet, hvor det ikke drejer sig om os, og alt hvad vi kan. Det drejer sig om det Gud er, det Gud gør, og alt det vi får foræret i den anledning.

Gør plads for Kristus! havde Johannes prædiket. Gør plads for Gud! prædikede Jesus, og gør det endnu i dag. Gør plads for noget andet end dig selv, så skal du se, at bliver

der noget stort af dig, som for en gang skyld – endelig! – ikke drejer sig om dig selv!

Endelig dur det ikke til noget med vores CV. Hvad skal man med det, når det står i Livets Bog hos Gud, hvem vi virkelig er.

Christian Ulrich Terp

Slesvig

Salmer:

441, 87, 58, 74